

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

53. Nunquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est, & Prophetæ mortui sunt?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

meum seruat: & qui non diligit me, sermones meos non seruat, quid aliud dixisse intelligi potest, quàm quod eodem tempore dixit, *Qui habet mandata mea, & seruat ea, ille est qui diligit me?* Frustra ergo contra stimulum calcitrat Calvinus; & quod aperte de mandatorum obseruatione dictum est, ad fidei doctrinam contorquet.

53. Nunquid tu maiores patre nostro Abraham qui mortuus est, & Prophetæ mortui sunt?

Quia Iudæi increduli Christum vt purum hominem, nec nisi veteribus Prophetis meliorem, ipso verò patre suo Abraham inferiorem existimabant, propterea Christi verbis, *Non morietur in æternum*, de morte temporali nunquam subcunda pessimè intellectis offensi, illum ipsi Abraham & cæteris Prophetis præferri, quorum etiam sermones seruabantur, ac nihilominus tam illi mortui sunt quàm qui illa seruabant, ægrè tulerunt. Sic illi pro suo patre Abraham & pro suis Prophetis contra Christum zelabant. Nunc similem præposterum zelum pro Apostolis, Martyribus, aliisque Sanctis contra Christum in hominibus Christianis confingit Calvinus. An verò aut homines Christianos tantum in se nefas admittere, aut hoc illis scelus aliquem Scripturarum interpretem affingere cuiquam credibile est? Audiamus belluz verba. *Alerum (inquit) Iudeorum vitium, quòd splendore Abraham & Sanctorum Christi gloria tenebras offundere conantur. Iniquè & præposterè faciunt quòd seruos opponunt Domino. Quinetiam Abrahæ & Prophetis iniuri sunt, dum illorum nomine abutuntur aduersus Christum. Verè ista & grauitè dicuntur. Nam, vt hîc ait Calvinus, non secus ac solis fulgor stellas omnes obscurat, ita præ immenso Christi fulgore quicquid gloria est in Sanctis omnibus, euanescere oportet. Sed quid post hæc tam verè & grauitè dicta subiunget? Mel & lac apposuit: nunc sequitur venenum. Verùm hæc quoque prauitas omnibus ferè seculis grassata est, & adhuc hodie grassatur, vt impij lacerando Dei opera, ipsum sibi quasi contrarium faciant. Velitatio hæc artificiosa est; & in genere primum declamat, vt ad speciem post descendat. Audiamus. Illustrauit Deus nomen suum per Apostolos & Martyres: Pâpista idola sibi ex Apostolis & Martyribus confingunt, quæ Dei locum occupent. Criminationem audio, qua vix grauior institui potest. Probationem expecto. Annon hoc modo sibi ex*

Caluini
artificiũ.

Cõtra Sã-
Forum cul-
tum cla-
mosa Cal-
uini cri-
minatio.

Dei gratijs fabricant machinas ad diruendam eius virtutem
 Hic adhuc nulla est probatio, sed veluti probati aut confes-
 si criminis exaggeratio. Videamus quod sequitur. *Quantu-*
lum enim restat Deo vel Christo, si habeant Sancti quod illis
prodigè largiantur Papistæ? Nec hic vlla probatio, aut obiecti
 in genere criminis vel confirmatio vel specificatio. Expecte-
 mus adhuc sequentia. Proinde sciendum est *confundi totum*
regni Dei ordinem, nisi longe infra Christum subsistant Prophe-
tæ, Apostoli, & quicquid est Sanctorum, ut solus ipse eminent.
 Nihil quàm in genere declamat, vt criminis intentati graui-
 tatem amplificet. Sed crimen ipsum intentarum non speci-
 ficat, non probat. Dixit *Papistas idola sibi ex Sanctis confin-*
gere quæ Dei locum occupent. Sed nec hoc probat, nec quem
 diuinum honorem Sanctis Papistæ tribuant, ostendit, vt sic
 Sanctos Dei locum apud Papistas occupare lectori conllet.
 Accusat nebulo in genere, & atrociter declamat: nihil pro-
 fusus vel probat, vel in specie designat. An fortè adhuc in se-
 quentibus id faciet? Audiamus. *Nec sanè magis honorificè*
Sanctis possumus loqui, quàm quum ipsos Christo submitimus.
 Verum est, nec aliter Papistæ faciunt. Imò ait Calvinus. *P-*
pista autem, utcumq; solum faciant imperitum, probos se iactan-
do Sanctorum cultores, Deo & illi pariter iniuriam faciunt.
 Sed quare? quòd illis in sublime euectis Christum cogant in or-
 dinem? Aliquam causam attulisse videtur, sed illam adhuc
 non nisi in genere. Restat igitur, vt speciem facti designet, &
 quomodo, quibus verbis quibus factis, sic Sanctos in sublimi
 euehant Papistæ, vt Christum cogant in ordinem, demonstrat
 Calvinus. Sequitur. *Ac dupliciter quidem hic peccant, quòd in*
doctrina Sanctos preferunt Christo: deinde quòd illos vestimen-
tes Christi spolijs, eum propè sua virtute exinaniant. Hic est
 accusationis eius finis. Duplex peccatum videtur designat,
 quum nullum designet, multò minus aliquid probet. Dicit
 peccare Papistas, quòd in doctrina preferunt Sanctos Christo.
 Sed in quo capite doctrinæ. aut quem tandem Sanctum, et
 quo tandem modo, aut vnum aliquem, aut plures, aut om-
 nes Sanctos, Christo Papistæ preferunt, nihil ait, nihil desi-
 gnat, nihil explicatè notat. Rursum dicit Papistas vestimen-
 tes Sanctos Christi spolijs, idque adeò, vt eum propè sua virtute
 exinaniant. Sed quæ sunt illa spolia, aut quomodo Sanctos
 rum honorem sua virtute exinanitur. nihil ait, nihil designat,
 nihil explicatè notat. Et vt illa omnia notaret, nihil probat.

Hic est Caluini ludus, quo suos miseros Calvinistas iudicat, & veluti fungos & stipites inanibus verbis oblectat. Visus fuit Lectori Calvinistæ & Evangelico, Papistas hoc loco egregie excepisse, & atrocissimi criminis conuictos veluti summo odio dignos tradaxisse. Quam ob causam Marloratus totam hanc criminationem, duobus aut tribus vltimis membris exceptis, in suam expositionem (vt vocat) Ecclesiasticam retulit. Sed diligenter inspectus nihil nisi merum nebulonem & sycophantam egisseprehenditur. Atrociter enim & prolixè acculans, nec crimen aliquod in particulari designat, nec eius, quod in genere declamat, vllam vel vno verbo probationem adfert. Atqui hoc scribendi genere facillè cuius foret, quo suis seu innocentissimos, seu eruditissimos, seu etiam illustrissimos vitos, criminatione generali instituta, cuius nec probatio adfertur, nec species designatur, multis paginis traducere, accusare, & de quouis atroci flagitio, de qualibet crassa ignorantia, de quolibet ignobili & pudendo facinore suspectos reddere. Sed Caluini pruritus aliter lenari non potuit, nisi quoquo tandem modo in hanc Ecclesiæ petram porcus impetiginosus dorsum suum affricaret.

IN IOANNIS CAP. IX.

6. *Expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & liniuit oculos eius, & dixit ei: Vade, lina in natatoria Siloë, quod interpretatur, missus.*

Soleo Calvinus, solentque alij hodie hæretici Sacramentorum nouæ legis effectus quem ex verbo Dei cum tota veteri Ecclesia in illis agnoscunt Catholici, hoc maximè nomine reprehendere ac reuicere, quod hac ratione nescio quam latentem virtutem in ipsis elementis & creaturis ponimus, & (vt scribit alibi Calvinus) *hac superstitione miseras hominum mentes alligamus, vt in spectaculo rei corporea potius quàm in Deo ipso acquiescant.* Atqui idem Calvinus hoc tam illustri facto Christi admonitus, vbi tam variis adhibitis creaturis per eas maluit visum cæco dare, quàm in solo diuinæ suæ voluntatis verbo, aduertere potuit huiusmodi creaturarum usum, nec superstitionis causam esse, nec à Deo homines abducere, sed contra Dei potentiam maximè illustrare & religionis incrementum subseruire. Sic enim ad hunc locum scribit. *Neq; in luto, neq; in aqua Siloem quicquam ad sanandos oculos fuisse*

Institut.
lib. 4. c. 14.
num. 14.
Sacramen-
tatum e-
lementorū
virtus.

In Com-
ment. in
c. 9. Ioan.